

har grund til at være stolt over det, når vi ser, hvordan resultatet blev. Tværtimod burde man have sagt, at det godt nok var vores idé, men vi skal sørge for aldrig nogen sinde at benytte den fremgangsmåde igen.

Det Konservative Folkeparti mente, at debatten om det her forslag er spild af tid. Jeg deler ikke Det Konservative Folkepartis opfattelse. Jeg har den klare opfattelse, at når man mener, at det her er spild af tid, skyldes det, at man har det rigtig, rigtig skidt med det, der er sket, og med det forslag, som vi har lagt i salen.

Men hvad vil Fremskridtspartiet så med forslaget, når den tekst, der står på forsiden, er sket fyldest? Vi ønsker, at Folketings partier, Folketingets medlemmer, tager en grundig debat om det problem, der er opstået, og under udvalgsarbejdet vil vi forbeholde os muligheden for gennem ændringsforslag at sikre os, at det, der er sket, aldrig sker igen.

De skatteborgere, der sidder i Århus og har fået tilsagn, er glade. Resten af landet kan med undren se tilbage på noget, som udelukkende manglede, at hr. Bengt Burg havde været iscesætterten frem for boligministeren. Det var nemlig lige så tragikomisk, som hvis man havde fulgt en lykkeshjulsafvikling i fjernsynet.

(Kort bemærkning).

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Kim Behnkes sidste bemærkninger viser jo i og for sig, hvad Fremskridtspartiet vil. Det er erkendt, at det beslutningsforslag, som vi behandler i dag, er opfyldt. Men nu skal der stilles ændringsforslag, for det var slet ikke det, hr. Kim Behnke ønskede. Det var nemlig at tage debatten op igen. Det er fair nok, men så kunne man jo skrive det.

Det, som hr. Kim Behnke siger, er, at jeg skylder en undskyldning til den befolkningsgruppe, der har stået i kø. Den har de fået. Jeg skylder ikke Fremskridtspartiet en undskyldning. Det vil jeg gerne lige sige. Og jeg kommer nok heller aldrig til det.

Jeg var den første, som efter den 12. januar sagde: Det her går ikke. Jeg var den første, der gik ud og sagde, efter vi havde haft diskussionen fra den 2. til den 12.: Det her laver vi om; det her beklager jeg, for det viser, at det ikke giver en fornuftig fordeling af midlerne. Det har jeg gentaget i samråd. Jeg har gentaget det tre dage i fjernsynet. Jeg har til gengæld også holdt fast i én ting, hr. Kim Behnke: Jeg kunne ikke

lave en anden fordeling, for det forudsatte en lovgivning med tilbagevirkende kraft.

Så kan det da godt være, at man ikke synes, at det dér fra Justitsministeriet passer til det, man gerne ville have haft, hvorefter man kan stille spørgsmålet: Er det nu også rigtig? Kan man nu stole på Justitsministeriet? Efter at man i sine egne bemærkninger har efterspurgt en vurdering fra Justitsministeriet. Jamen det kan jo ikke være sådan, at man i bemærkningerne skriver f.eks. Justitsministeriet, hvis man går ud fra, at man ikke kan stole på det, der kommer. Det er nonsens. Simpelt hen.

Vi gjorde selvfølgelig det, da det lå klart, hvordan det var, at vi indkaldte aftalepartierne og sagde: Se, sådan forholder det sig.

Der er jo ingen tvivl om, at man har fået debatten her i dag, man har jo fået sit skålpund kød, så der er ikke noget at komme efter her.

Det var jo helt klart for de to partier, at da de så papirerne fra Justitsministeriet, var de enige i, at det måtte stå fast, for vi skulle ikke til at lovgive med tilbagevirkende kraft. Sådan forholder det sig.

Men det betyder så sandelig ikke, at de to aftalepartier ikke også har været inde på en kritik af den måde, det er foregået på. Den kritik har jeg taget til efterretning. Og den måde bliver lavet om. Når hr. Kim Behnke ikke kan forstå, at jeg ikke har sagt noget om, hvordan det skal laves om, så kan hr. Kim Behnke se på det talepapir, som blev sendt over, efter at jeg havde været i samråd, for dér står nogle af tingene. Og jeg kan sige en ting 100 pct.: Når vi laver det om, så ser vi ikke kun på systemet, så ser vi også på, hvordan systemet skal fungere i praksis.

Jeg har lært så meget, at systemer er gode, men omtanke er bedre.

(Kort bemærkning).

John Vinther (KF):

Man kan jo altid konstruere argumenter, så de passer på situationen, og den kunst er hr. Kim Behnke umiddelbart meget god til. Nu lyder det, at det, man ønskede, ikke var, at de to mål, der er opstillet i beslutningsforslaget, skulle opfyldes, men at man tværtimod ønskede en debat. Den kunne man have fået med en forespørgsel, eller man kunne have gjort det logiske at skrive det i beslutningsforslaget. Det har man ikke gjort. Derimod har man foreslået to ting, som er opfyldt, og dermed er beslutningsforslaget inderligt overflødigt.